

han ikke dengang havde udarbejdet noget Lovforslag af det Materiale, der forelaa, at han ikke havde haft Tid dertil, men nu, da han har haft Tid til at bearbejde dette Materiale, angiver han som Grund for nu ikke at forelægge noget Lovforslag, at der er hengaaet saa lang Tid, at det vilde være vanskeligt at finde sig tilrette med Hensyn til Bedømmelsen af disse Ægtskørlere; det er dog virkelig en Maade at gaae frem paa, hvori man ikke rigtigt kan see nogen Mening. Hvis den høitærede Minister ikke tidligere har haft Tid — og jeg kan godt erkende, at dette under de daværende Forhold var en Sag, som maatte sthydes noget tilside —, kan der dog ikke i den Omstændighed ligge et Argument for, at man ogsaa nu skulde forsømme Sagen; dette synes mig at være en uheldig Maade at affærdige de Mænd paa, der efter min Opfattelse have et grundet Krav paa en billig Erstatning. Jeg kan derfor ikke Andet end meget beklage det Svar, den høitærede Indenrigsminister har givet paa min Forespørgsel.

Jeg kan overhovedet ikke see rettere, end at det er en stor Feil at ville have, at Jbelsker af den Art skulle blive liggende paa deres Skuldre, som tilfældigvis have ydet dem; det er tværtimod en naturlig Fordring, at Jbelsker, der ere præstereede i det hele Samsunds Interesse, bæres af Alle, eller, hvis man vil gaae den Vej, som den ærebe Minister har foreslaaet, hvad jeg ikke skulde have Noget imod, lægges paa samtlige Hartkornseiere. — Den høitærede Minister har fremdeles fundet en Grund til ikke at gjøre Noget i denne Sag i den Omstændighed, at næsten alle Provindsers Hartkornsbrugere havde Deel i denne Byrde, men han kan dog ikke være blind for, at den Deel, som navnlig de sjællandske Amter have taget deri, har været ganske overordentlig ringe i Forhold til, hvad navnlig enkelte jydskke Amter have maattet yde, og i det Tilfælde, at der virkelig maatte være nogen Rigelighed tilstede i saa Henseende, vilde Alle ogsaa ligeligt faae godt af Foranstaltningen, saaledes, at dette ikke er nogen Grund til at være imod at give nogen Erstatning. En saadan Byr der, som sagt, efter min Opfattelse ydes, ikke af Hensyn til den større eller mindre

Sum, der vilde medgaae, men af Hensyn til den særdeles store Byrde, det virkelig har været for Enkelte, og navnlig for de mindre Hartkornseiere, at præstere, hvad der har været præsteret ved Ægtskørlere.

Indenrigsministeren: Den ærebe Forespørger fandt det ikke logisk, naar jeg fra Beløbets Ringhed havde gjort den Slutning, at der ikke var Anledning til at forelægge nogen Lov, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at jeg forrige Aar ligesom nu bestandigt kun har talt om, hvorvidt der kunde være Anledning til at forelægge en Lov om en Fordeling af Byrden. Jeg har aldrig talt om en Udredelse af Statskassen; derimod har jeg udtalt mig ifjor ligesom iaar, og, seet fra dette Synspunkt, troer jeg, det maa indrømmes, at Beløbets Størrelse kommer meget i Betragtning, idet den Sum, der vilde være at udjævne, nøiagtigt vilde give 110,000 Rbd., som blev at udbetale af nogle Amter til andre; dette vilde være hele Lovens Omfang. Jeg skal kun à propos bemærke, at jeg forrige Gang udtrykkelig udtalte, at Byrden havde været nogenlunde ligeligt fordeelt med Undtagelse af de sjællandske Amter og Rosland og Falster Amt, som Intet havde præsteret, og i den Feiltagelse har jeg altsaa i ethvert Fald ikke gjort mig skyldig. Jeg skal villigt erkende, at Ægtpræstationerne have været endogsaa i høi Grad trykkende for Enkelte; men troer den ærebe Forespørger, at Loven af 1853 eller en lignende Lov vilde have taget det Trykkende bort for disse Enkelte? Kunde man komme nærmere gennem en saadan Lov end til at bestemme en fast Pris pr. Ægtdøgn, og troer den ærebe Forespørger, at disse Ulykkelige fra Veile og Skanderborg Amter, som have været tvungne til i Uger igjennem at følge den danske Armee, heelt op til Bendskøvel, i nogensomhelst Grad vilde være vederlagte ved det Gjennemsnitsvederlag, som blev tilsvaret pr. Ægtdøgn? For den Overbebyrdelse, Enkelte have lidt, vil ingen Lov kunne give en tilsvarende Erstatning. — Den ærebe Forespørger maa vistnok have overhørt, at jeg, da jeg første Gang havde Ordet, udtrykkelig sagde, at jeg havde Lovforslaget liggende heelt bearbejdet, og at kun de Dølysninger, der frem-